

անել. Իսկ յորժամ... ան թալհիսն առ թ(ա)զ(աւո)րն. Յայնժամ իսկապէս վերահասու եղաւ զմե... ան օտար երկրէ զտնն եւ այնքան վնաս... շն մեզ, եւ այն ժե՛ն (15·000) ըստակ պէտրաթ միրի լինել որ ոչ է եղեալ յերբէք ըստ իւր(եա)նց թագաւորութե(ան) ժամանակն. եւ ոչ գտաւ ի տիւանն եւ ոչ ի տէ՛ֆտէրխանան. Յայն(ժամ ո)ղորմեցաւ եւ քաղցրացաւ թ(ա)զ(աւո)րն ի վ(ե)ր(ա) մեր ըստ ինամոցն ա(ստուծո)յ, եւ բարձեալ միրի կապեալ ժե՛ն (15·000) ըստակ պէտրաթն. եւ ետ հէթտիչէրի՛ֆ պինտ եւ հ(աստ)ատունն իւր բարձր հրաժանաւն, եւ ոչ լինել պահանջել քնաւին իսկ, եւ ինք իւր բարձր իշխանութեամբն երեզ տեղիս զծագրեաց ի մէջ հէթտիչէրի՛ֆ... այն պէտրաթ, ժե՛ն (15·000) ըստակ միրին բարձի եւ ըռէ՛ֆտ արարի, եւ ո(ր)պ(էս) եղեալ է յառաջմէ նոյնպէս հաստատ մնայ. Եւ արդ ով սիրելի որդիք իմ զի... նշնորհ եւ բարերարութի(ւն) յա(ստուծո)յ է եւ ոչ ի մարդկանէ, ո(ր)պ(էս) ասէ սողոմոն սիրտք թ(ա)զ(աւո)րաց ի ձեռն ա(ստուծո)յ են, այոյ եւ տեսանք այժմ ստուգապէս, բայց զայս ինդրեմ ի ձ(ենջ ո)վ սիրելիք միաբան ամենե)ք(եա)ն ի ձեռս վեր կալուցէք առ ա(ստուա)ծ, եւ ասացէք ա(ստուա)ծ թ(ա)զ(աւո)րն անխորձ եւ անսասան պահեցէ, յերկար կեանք եւ ժամանակ պարզեւեցէ, միչ(ա եւ յ)անապաղ ուրախութ(եամ)բ եւ ցնծութ(եամ)բ պահեցէ ամէն: Ապա ով սիրելիք եթէ այն պէտրաթն որ մնացեալ էր ի վ(ե)ր(ա) ս(ուր)բ աթոռոյն Ե(րուսա)ղ(է)մ(ա)յ. զինչ լինելոց էր հալ եւ ճարն սր(բոյ Եր)ուսաղէմայ, ի ձեռս անիրաւ սեւագլխաց հայոց, որ զս(ուր)բ մեռոնն եւ զս(ուր)բ լուսարուխ գերեզմանն, ի վ(ե)ր(ա) միմիանց եղեալ միրի էին կապեալ ժե՛ն (15·000) ըստակ յետ... ինչ տարու. ձ՛ (100) անգամ, ձ՛ն (100·000) ըստակ լինելոց էր, որ ամէն տարեց տարի առաջնորդն փոփոխէր եւ զմիրին աւելնոյր օրրատօրէ յափշտակելով ի ձեռաց միմեանց, չա(ր եւ ան)իրաւ սեւագլուխք հայոց եւ բարթէր պարան ի վ(ե)ր(ա) պարտուց. եւ լինէր ս(ուր)բ

աթոռն յԵ(րուսա)ղ(է)մ գերի եւ ծառայ, ի ձեռս պարտատիրաց. եւ յետ ն(ո)ր(ա) յայտնի է թէ զինչ լի(նելո)ց էր զայն աթոռն յԵ(րուսա)ղ(է)մ, եւ յայն ժամ յետին վայն եւ թշուառութի(ւն) պատէր ազգս հայոց. Եւ արդ ով ոք, Բ(2) ս(ուր)բ աթոռքն ս(ուր)բ Ե(րուսա)ղ(է)մ ե որ էջմիածին ի միմիանց բա(ժանեն) բաժանեցին ինքն ի շնորհացն ա(ստուծո)յ. զի որ աւերումն կամեցի աւերեցի իւր բաժին արքայութի(ւն). եւ տուն ն(ո)ր(ա) աւերակ զարձցի, իսկ որ քակումն կամեցի, քակ (եացի իւր) ոսկրն ի մարմնոյն եւ մարմինն ի յոսկերացն, եւ որ պակասութի(ւն) կամեցի պակասեցի աչքն ի լուսոյ եւ կեանքն ի կենաց, եւ ոչ կարիցէ տեսանել զճշմարիտ լոյսս յաւուրն դասաստանի:

Եւ արդ ով սիրելիք իմ եւ ա(ւր)հընեալ ժողովուրդք յա(ստուծո)յ. ահա՛ եւ ձեզ զեկուցաւ ծայրաքաղ եւ համառօտաբար զմինն ի բազմացն. Ահա՛ այժմ ձեր աչքն ի լոյս եւ ձեր ականջն աւետիս որ այն ս(ուր)բ աթոռն յԵ(րուսա)ղ(է)մ, ազատեցաւ ի հարկէ եւ ի նոր պէտրաթէ: ողորմութ(եամ)բ եւ շնորհօքն ա(ստուծո)յ, եւ եղեւ ազատ կեալ ո(ր)պ(էս) էր ցառաջն: Արդ ով սիրելիք զայս զերես մի ոք ի պարծանս մեր կարճեցէ որ խօսիմս, այլ ի շնորհաց ք(րիստոս)ի ծանիցէ, ո(ր)պ(էս) զրէ առաքեալն Պօղոս թէ ա(է)ր է ... յաջողէ զգործս կամելն եւ առնելն. Յայտ լիցի սիրելի որդւոցս ի գալն մեր այս երկիրս յազազս այս գործոյս. երբեմն ես ինքնին տրանջի, երբեմն մերայինքն եւ (եր)բեմն օտարքն. այլ եւ այլ մտածէաք իրրեւ ոչ յաջող եւ անպատշաճ գալն ոչ էր ըստ մեր տկար կարծեացն ... Այլ ի ինամոցն ա(ստուծո)յ էր որ յամ(են) աներեւոյթ է եւ ... եւս զործեալ առաջի իւր պարզապէս փայլէ. Աստ երեւեցաւ յայտնապէս շնորհ յա(ստուծո)յ, որ ի գալն մեր եւ ի ժամանելն աստ առաջնորդութենէ եւ ի տնասովութ(ենէ) ... (հո)ղոյն սրբոյ երեւեցաւ, եւ այժմ իմացաք հաւաստի եւ ստուգապէս. եթէ իմ ոչ էր եկեալ աստ. զայն անշիջանելի հուրն ոչ շիջանէր, եւ